

1990

רופאים על הכוונת

יואב אביב

„רשלנות פושעת“

ארו קעתני המנוח, תלמיד כיתה י"ב, הובא בפרוור
האחרון לבי"ח "כרמל" בחיפה, בעקבות תאונה בה
חדר מוטימגב לפייטבעתו. לאחר מספר ימים נפטר
הנער. הרו"ח הפאתולוגי, לדעת רופאים, מצביע על
"רשלנות פושעת" בטיפול הרפואי בו. המשטרה
חוקרת והמשפחה אינה מוכנה להסדר פיצויים עם
ביה"ח. רופא המחלקה הושעה מעבודתו ובקרוכ יונח
החומר על שולחנה של פרקליטת המחוז

יש הקדוה שרונה מנהלים
נפים שונה בבדיה
מרת ש תלמוד מבינה
שש קטבה המנהל
השתלשלות מדינה
למחר ש הדג
ידעו מלח המושב, אולם, ש נותק את הארץ

[illegible]

אחיות המחלקה נחקרו

דו"ס אחי וחסידיו ואחר, כי ברגע שהתגורר דנוס במבול של אור, היה צריך שחלף בדופוס המסתל... על סעילה מכשלת, והתברר כי תחושות גוססת שייכן ודיה בה כי לא חלצי אל "חיל".

זכירותם היתרבה כמחנכים לחינוך את מחנכי המחלקה.

ניתוח לאחר 5 שעות

מרת עיר הירושלם השנייה ובעיר ארצות
העולם, במלך המלך, לשם הענין דוקא לבית
לפי השעה העש אשר ההענין, הברור של
מספרים, שחלף שבע שנים ארכה חור ומצח
דוק לאור הפצותיהם חתמה חור ההענין
לסלם של חלף שבע שנים צילום רעטן לאור
השנים והחלף חוריהם, כי שלנת את חור.
לחוריהם חלף חור לא למעלה מחמש שעות
לאור שהנין כלל בית החלף, בסמך 10 שעות.
חור ההענין חלף חור השנים המהירות
אם כן החלף, כחשונות המהירות מרובה

את המשפחה כי הגיתוח עכר כחצלחה. ואומנם, למחרת היום ברויזר ה'21 במבדואר המערב

אמר, רבי יהושע ע"ה ע"כ נ"י משפחות ואף דיהוה
מכיר מביתו שגוריון כללית דתולדותיו.
לקראת אזהרה הדינית והחוקית והרפואית
לחיצת מוטם על אף את ה"הורד" וה"הורס"
המקצועית את הרפואה, שהיא כח מאוד רב
הוא בעל יד שטוחה לרפואה וזכרונותיו
מכני שטוחה לאחד שטוחה ופעם אחד לפני
הוא ענה יד שטוחה מריקת הרפואה אף מה
לעשות" – מפתח אחת על שדה אינדיבידואלי
קטנה, שהיא אותה ניהול על שדה ייחודי מבית
דוליס" כדמ".

הרופא הקר לך

ככל שגופו המשותף היה מבטל את התעוררותו, כך נמתה אוחלו: לאחיות התעורר גיגול והרסא לברוכא את התערב כמקצב יבן אלא יבין לעשות דבר כעת יבן את הוור לישון, אלא יבין יסדיו של הוור נמכשו, האחות התעוררה עת הורסא בשלפון הוור מאי שוה יבן כעת, אלא מברא את הבניה ואין מה לעשות, סיפיה לבניין. לר כשעוה שבכזו המוקדמות בלתי נכסדרא, ואח שחבשו של התער והסר אנש נוסק לתחיה, תחולט לעצמיו ליהידה וליסול נמרץ, עש נברק לעדיין ידן בן רב שרוזעה מית.

פרופ' חדר עמירן עם „אטלס-המחלוקת“

וּמִן הַיָּדוּשׁ דִּדֹּד וּמִלִּידוֹ

עם צדק

נאבק על עקרון

לאחר הוראתו של הש"ר דוד לוי להוציא מ־הַטֶּלֶם
ישראל" קמע על ההתיישבות בגדה שנכתב על־ידי
פרופ' דוד עמירן, ראש המחלקה לגיאוגרפיה
באוניברסיטה העברית, אומר עמירן: "הַטֶּלֶם מייצג
את המדע הישראלי ולא את ממשלת ישראל...
אראה בזאת פגיעה בזכות היוצרים... זהו פירסום
מדעי ודוד לוי אינו איש מדע..."

לביתו של פרומסור דוד עמרין בשכונת הרחובות בירושלים, נבנית כיום, שאף, רחוקה ממזרחו של דוד לוח, כמעט עילית מבין שווקיו. מרדכי גליצמן ודוד עמרין מכבסו בין השניים, ויש להם בשראז ומפני הדיקטטורה נכנסת את הנשים בביתו בתואר "נשיא". חתן עמרין, מרדכי פרומסור, פטריארכאלי, חשקה את תרומתו את פרומסור עסקן באיש שחלתה את תרומתו של השדר הר

לפי
שאלה מרופדת עומק, אך מרגיש איש
אקדמי שהוא מוצא עצמו בפרה
פריצות?
תשובה: אני לא מוצא סוג הדיבור הזה.
אניי נחשבתי כעיתונאי, קהל ידוע שלי.
אנשי פרסום ותקשורת, לא מאזני אני מעריך
לספק לדורותם מקצועיים.
האם אני ידוע ונחשב מאוד, דני חברי
המפלגה העברית בקרב את תשעט שנים שבה

[illegible]

המחלוקות:
ואת אלה דברים לאמרים בעלי
האומנים דברים ובראש גוש אומנים
ששעלו ממנו. וקבצת בקורות ישרה
לפניהם רבים וקבצת נפוח תחת
היכולת הערש. כיון למנוע
מיוצאם השלישית על האור בעת
קום יתנו בלשם בין האוכלאלי
השלישית על גוש אומנים - שיעד האוכלאלי
על ישראל השלם ותחזרת הכמות
הזאת נמצת את מדינתו ורואית
עצמה לבין האוכלאליה על העולם
הממלתי. ובעצמה מדינת דתית
אום יהודי ואוכלאליה יהודית. ובעצמה
לפניהם יהודיתם בעולם.

מנהיגים אשאל את עצמי, איזה גורמים הספיעו על התהוותה ויכולותיה, כאן אני מוצא מיכאל בלנקלייט, הסטודנט, את פ. פולסטיין, הישראלי, לזכר לשם הוא הקדיש הסוכה ביתור לאיור שישב במגורים טוב יבנה לדוכן את חשדו בין כל המאמצים שהיו בעברית וזלם אודיס. התמסר הפוליטיים שהיו באותה תקופה לבין אנשי היישוב.

הסכמתו כי יעבוד לטובת ישראל, ושהוא
מחזיק בהתחייבות זו. העובדות אלה תורמות
מכונס. במיוחד, על העובדות אלה תורמות
בכלל, שהישיבה אינה מקבלת ושאף צריך
לפזר אותם ללכת. במובנים.

בשנת ביטוי אחרת, לא שלא הית קבלת
לעבודתו. האסלם ביטוי יגארה, גם עמדת
ימיתו צריכה להיות, בנסף לק, לא הית מדי
לעבוד בצינות תבנן שמשקל ביטוי מדי
ושמורת, האם לא ייתכן שהישיבה עולקת
הישיבה המפעיל על הרבים שנבחר
אני מאמין שהתפיסה מדעית יש ממ
איש. כל איש מעי הוא גם אדם ולק אית
מליטת, כמובן שהוא לא צריך תפיסת
מליטת, תוכלו לו לא עבודתו המדעית. הית
ואני לא עוסק בביטוי אחר, אקלים, כיר
לשונם שלי יש השלכות מליטת, אף
המבטית, לא לומר לא הרבים היו מדעית ולא

פולטיים" הקדוה המרובית שאלה חתנקים בה
האיקדוה ידועות בין השדר הרד לבינן, והאד
מקומן של אטלס ישראל.
הדן חקוק שטל של השדר הרד לו. 1000
הוא לאומי להדן ושמי, חקוק כלול של עד 1000
אטלסים רומים לו. והדן האדמות של
מחשבתם של ילדי האדומים למעשים של אחר
אדן. האטלס מייצג את המדע הישראלי לא
משמלת ישראל, הוא לא בחבל ישראלי משמלת
ישראל לאו כל דורסם של ילדי אחר המדע
חלק מותבנים כלסלם שכרם כשירות
המדעית או לחקוקים או בחדן מאדו הדן
המדעית חקוקים לו בדדו לו חרוק כמכדור
המדעית חקוקים לו בדדו לו חרוק כמכדור

כל מה שצוית עד עכשיו לא נכשם בזה. מה בכל זה? הפתעו לשד דוד לרץ. מונד קצת קטן וכן אני מבסיד את שתי הנשיא דוחות לתחייבות. אחתה. שני אמונים. מסמכתי לומר מספר מדיש. ישינים כשחשתי ויפחד אותם בין הישישים הערבים. בנחתה שני אפסר הדיר היחיד אותם בעת. אחרי. בן. שהכונה לא מוכננת אן. הישימעת. ב. נוש. אמונים. הבאי ישיצה מתידיה לאומית. בן. נוש. אמונים. הישיה של העצונות המספרות. הדגולת תינש יהודי. בלמפויים שכוונה הגדול תורת. ולמען מסרה ון אן מוכנה לפשרה מיטודאית.

דוד אהרן קמנינסקי, ארכיאולוג
באוניברסיטת תל-אביב;

התערבות גסה

האם פגע הארץ וואס איז
הימערן
צונויגן, רעדע של חסד שמעטע
התשובה לשאלה תלדה כשאלה אחרת: מה
אמיץ של האשכנזי האם וזו פידוס רשמי
ולכן צריך אישור מן הממשלה, או שפאט וזו
מסמך מרע ציבורי.

האם פגע דוד לוי במחשם הביטוי
הלועזי
בזה התעבות מובחנת של אש ממשל
בדוד אקומי, אטאלס ישראל, וזו עבודה
אקדמית נהדרת. וזהו התעבות גסה מצד דוד
ממלתי.

הוא לא ייתכן שמסמכו זה עתיק
גילת את ההשקפה הקדומה שניתן לה
האפיין כל תושב שהיה נציג את ההשקפה
הקדומה בלתי נכונה, רעיונותיו וה
חלק אינטגרלי מהצורה המהפכנית, ביצוע של
ההתייחסות להתייחסות הקולקטית בגדה
המערבית בשטחים שמחולקים ובבטחה
יד, היחס להיות התייחסות לקריסת
ממשלתית בתים פוסטמכאניקה הקולקטית
אזורים התייחסות להתייחסות של מדינת
ישראל לגבי התייחסות בצד המערבי של
קו הירוק.

המשפחה את דירתם בקר וביניהם השתדלו
שתי ירדות. וזהם לא פרט מרץ
תוספת כתי המעשה. כנאוגרסה
ממנה. אני לא ברכי. אלאה מרד
במקרה בשמחה אני מנחם שם
זאת על כל תרשום. בן דר עכסר
קבץ לתרשום בשמחה.
אני תרשום שם מוסר על תעשיות
שם תרשום לחסות. תעשיות
שם תרשום תרשום. המהר ש
אם תרשום שם שם תרשום שם
שם תרשום שם שם תרשום שם

וזהו דבר המפורסם. כן. ששה. ששה.
 אמרתי. המפורסם. המפורסם. המפורסם.
 תענית. תענית. תענית. תענית. תענית.
 גדולה. גדולה. גדולה. גדולה. גדולה.
 בצדק. בצדק. בצדק. בצדק. בצדק.
 יאמר. יאמר. יאמר. יאמר. יאמר.
 כלום. כלום. כלום. כלום. כלום.
 אין. אין. אין. אין. אין.
 כלום. כלום. כלום. כלום. כלום.
 קרובות. קרובות. קרובות. קרובות. קרובות.
 זה. זה. זה. זה. זה.
 מרוב. מרוב. מרוב. מרוב. מרוב.
 מה. מה. מה. מה. מה.

יחזות השלוש — מצטלמים בחזית קולנוע מערבי

דניין ווהוא אגדה

דו צלקה

סוף „מוגרבי“? לא ייתכן!

שנודע לי על חדליקת בקולנט
מבורג, צאיתי מיד לראות
במו עיני את הנזק, רב
שחיתיו עושה אל לבן
בנינים מעטים בעיר. תחילה
ראיתי בעיני רוחי תלי חרובות, אבל
דחיתו את חמרותו הללו - כל אורג
סרטני מושפע סומך על כית בקולנט
הזה, על חוסנו, על מוקדיותו, ואמנם
מבחוץ לא נראה הבנין מעט כמאד
לחיות בריאנו, כומי מים הרבים על
הקירית, וזמנית מנופצת בכל מקום,
ירדימה באויר, שנעמדת ילי
המגרת, עשר ליוז מכ עורבים
והתחילו לשוחד על חדליקתו, חקול
הזה וגדל במהירות, מבורג, אבל
חסר סולנט.

כמו הכיכר שהוא מחלחל אתה
מצוללותי כיכר מסועלת ויהי מכל
אל תאמיר בדיבטת חכמנות
מרומוגסלית המאולתו והמזור שיד גם
בזינין החל לאגרת לז אכיר אבל לא
לאותה אגדה טעמית, המביא
ותאורו, אלה לאגרת אחרת, מעליית
מסחרית, מכל אגלילאים, מעשי
הראשונים לשנות השלושים, מעשי
יעקב מוצרי אל בית המסחר שלו
כרחוב חרצל, של לב כחן שמעלי
הבנין אינם אולםם אלא כרחוב אחרים
ביום מסויים והסתבר לו, שהם
דוסיים אל דמי אדומתם כז דקנות
באותו יום כרעס לאומה, של
גולניקן גלדד, דבר אל הפלא
והרעם אותו מזה, ובעת ביקור
בדמשק שבע אל תב-בז משפחתו
החשקע ממבום בחמת בנין שחייו
כל אולם ויאסורו ואולם קונטרסים
המשפחה חסכית, ותאורו ארבעין
ופסוקי פתחי בתננו בנין המסחר
עיריית אל אד מכתר למור מן סטה
במחיר מולדת, כז, שהחכמת וראשית

هكذا من الأصل

יחי ההבדל

התחלה הם קפו ואמרו על יונה חלק שדיה. בהמה יחיומחל. אותה על צעה חלק. ותעסיק ולכל ופרתו. הבקיעם נפח את מוח אש וכלםסן הירק את הכיסים. צעצעו צור לרדת מורין כעקוב מלחמה משוגעת מיתרת וחולותי וקול שורר מלחמה שליו ישבו על הגדר וענק קבולו כקולו כי המשרות מזומת את הערשדו הקדושים ביתור של האומה. אלי רבותי, המשרות כתבה את מה שידע עליה לכתוב, כי שנתנת משכ כבד. בהמות יחיומחל. הירק ודקא אלה חשבו על כבידו על המוסר, במקום להשמיע ואתקע נגד העיזות החברתית והעניעית האומות הפקורות את החברה הישראלית מאז המחקר של 1977. ביטולד ברבם אצל שלם לטובים להפאסור על כי נוצח עלי ירד הערם מפני שריו טובים. אלה הירדות על האנח כי נוצחו מפני שריו חלשים.

במהות האחרונות שדרתים חוללו בארץ ביצור שרפה תחנות אוטונומיות ומעל לכל השמירה דורית על פרסומות מגדול, לדעתו מגמה זאת אינה תואמת התפתחות רמתנו על ועם מני אחרונה ככל לירי כל פיסור. אחרון יוריעני כל רד אל אש המסידר המשפירתי את מרעות וסדרמותם את אכירי שם המוריס ביצבות, כלנו ירע-שם המסידר המוריס, היצבור הרלד קל שטונק ערלי השלמון, אקסל פוסטם על ומעבר, עשויות מיליוני ורלרם מקופות היצבור, ביצבות האלה לורגים (אובלי ותינס) עשויות אלפי תלמידים, וכלי להאמני כל התלמידים לל האניח מזהרל תלמים, אנכי נובכני, ים להניח שבנו כל ביתרם נורלד, רד אלו מוער אל מוכרל לילגורם רלרם, הרוב אר כל רוב מוערל וטענ ערלם-למקצוע מוכרבים, אר יררמו אחרון ובערל ים משפחותיה הגורל וררם וקבורה ו מצא פמט ארל לרמית של שלם על טפליס פוטנציאלי המקבילם הקצבות וחתת המעוהל על מילורל תרור, מעררית את תריות ככמלות מוחלטת ככל תשיבית האכרבות.

אדם שעובד קשה למרנסתו אין לו זמן להחזיק במין. המין בפעילות אינטנסיבית. מעמיק רק שתי שכבות חברתיות. האינטלקטואלים והעולם התחתון. הרוכב כאלף בדרך כלל להחזיק בבת שיש מפאת חידוש הקשרים והמסורות.

אֶכְנִי מִלּוּל כְּרֻכֵּי הַגְּדוּלִים. אֲנִי אֶנִי רוֹאֶה
כֹּה אֶת בְּנֵי שְׁלֹמִי מִן הַבְּתִירָא, אֲנִי לֹא
שׁוֹנֵם לִי לִימֹד הַבְּשִׁיד אֲחֵר לְהִיבֵן אֶת
הַסְּפִירוֹת לִי עַל עֲרֹמָתָם. אֲנִי וְיֹדְעֵי הַסֵּם
שֶׁ בִּי לֹא עֵשָׂה קֶלֶב נֹר מִדָּוָר הַלְּהִיבֵת אֶת
הַתְּעִינִי הָאֵלֶּה שֶׁמִּשְׁקוּלָם לִכְלֹת לִקְבֹּד בִּי לִקְיָם
אֶת עֲצֵמָתוֹ אֶת לִשְׁתִּי כִּבְזָה מִתְּחִלָּה בִּישִׁיטָה
מִסְּפִירוֹתֵי כִיד הַהוּא. לֹא שֶׁמִּשְׁנֵי אֵלֶּי
בְּאוֹפֵן מִתְּנִי יֵשׁ הַיָּמִין לִי אֲכִרֵּי הַשֵּׁשׁ אֶת הַשֵּׁשׁ
הַזֶּה לְרֵעִי לְחֹקֶר לְצוּרֹךְ עֲנִינִי בְּמִחְבֵּית
מִמְסִיתִי, לֹא מִסְפֹּר לִי בְּנֵי הַיִּשְׁכּוֹת
וְהַיִּרְכִּים בְּקִעֵשׁ אֶת תַּחֲמוֹר הַשֵּׁשׁ אֶת אֲרָמֵי
הַיָּמִין. לֹא שֶׁמִּשְׁכֵּב זֶכֶר בִּי כֹחֲלֵי הַיִּשְׁכּוֹת. כֹּה
הָיָה קוֹפֵרֵת אֶת חֹף הַלְּבָב — אֶת צִמְצוּמָתוֹ
לְהִנְדוֹת. אֲנִי אֵינִי נֹר מִלְּפָנֶיךָ יֵשׁ בִּי יֹסֵף
חֵיָּא כִּשְׁמֹרֶת וְכִשְׁמֹרֶת אֵלֶּה. כֹּה עֲשֵׂה לְמִחְבֵּית
בְּעֻצְמוֹתָי וְיֹצֵאֵם נִגְרֵי מִקְוֵה הַתְּעִינִי
אֶת צִמְצוּמָתוֹ בְּחַסְדֵּיךָ מֵעַל לְחֵי הַסְּפִירוֹת
תַּחֲמוֹת הַתְּעִינִי.

הגיעו העת לומר להם תרס"ש שקצית שהתקבלה
איתה כחץ אלא בפנים בירוש ובנישה שלהם. כמו
בבמות מיתומות"ם מתפללים על כל גיור של
אשתמקיה. נגפית כדי לעקור את הוועקה
מבשרו. של להוכיח להם שוב ושוב שיש
הועקה שואב את תחיתו ואת אהב מאוחר
חיים. הנגיד הן את האקלים הן את טופה של
הארץ האות לא מלא שהאפסם הנעלה והארוס

יוסף מונדי

העורבים

זעל לוסטן

**אבי לא היה פושע
ואמי לא היתה זונה**

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

אשר שילוני

עין המצלמה מעוותת

דו מקצועי גזלו לכל צלם חובה: עריהמצלמה איננה, סבירה, עין אויביקטיוויט למדות שהיא אמנם, מצלמת מא שהיא דורש, שכן מה עריהמצלמה רואה קודם דרך עין המבטת, על הצלם כבדו על אמן הצלם לכער יופי ואם הוא כבדוויי מצאם נסיון המצלמה, לכל תליי כדמוס על הצלם למושא הצלום.

הוא ראיתי את תועבה צילומה על תימין נגרי, הקיימיה לפני שנה ב"בית שרת" בנבטיים.הם בה אמו מרת לא מאגרי חובל על העיר חולון, ולכן לא אחימם לתעריכו.זה מה שמקומם אלו יענו המצלמה והמקומות על יוסף מוניי ופרשנותו לתעריכו על נגרי והמאמר לשלש.66.6

מוניר דוב, ברישמו, שהא מביד היטב ואל תחול ויש לו אילוף חכם מאד וכלכונס. האמונה
שאני יר שנת אתה. חנה משוט שביד מכברות חולון ארבע עשר עיר, מעברת מנהיה
אל יחד מהם עקב. לשבשח חולון, שהיה גבר מצלם אותה. בימים אלה תהיה ותשא עד
ענינה כה חדי עקרי השורשים חילשו אהבה ומולדת וכו' ליתם מולד' קרוב משפחה עני
אלו רצוי.

חולון שעברה מלחמת שחרור ואוכלוסייתה לא הגיעה לרבעה, לחולון של ימינו, כח 150-160 אלף נמש. הוא וזכר לה חטאינעוריה ולכן היא עויבת עד כדי כך שהיא "רוגמא קלאסית להגשמת הביטור הארבעי, כשיבונים אלה אין לא רמיון ולא נשמה".

אין אם צריך להיות לוקאליזציה בכדי שרובנו הבונים והחריצריים של מונדי יקוממו אותו.

וראי: יש בה כבוד וזו — תוונת עתה תמישים שנה להיווסדה — הרבה גללים, שאבי עצמי עמיתי עליהם. אבל, ידעללה! ויפן מוני, כאשר אין בה מלתחם כהעיר תמאר, וזו האמנם העיר, חלון היא הרוגמה הקלסית להגשמה הביצור והאדוני: חלון מוכרת יותר מהר הכרמל.

מזגן מוכר בדרישה את שירי הבתים המגננים בשרות רוטשילד תל-אביב. גמל בתים
באלה נחזו במסדורולות ואחם בתים שעריו נחזרו תל-אביב. עליהם מחנול תלה קרדיסאפן
וקרוב להיא שגם הם יעלמו מהאופק ולמרות זאת אין מזגני מכלה את שנאתו בעדו ולא
לא. מזגני. איך מכד כלל את חולון. ואתה רואה אותה במימון במרתה של מערכת הפחונים
הבהונים משנת המדיניות.

יש פטירה ויצאתימה לכל וביתה מפגשו מאד ובבשרו לו גן פסלים משל חומרקיו יש מרכוב קולחית נודד שבוכות העולם קרית שרת. בחולות פתוחים בתייהקלעט עלילי שבת ופחדו לגלות — האפאנים יש פאר שערם. בני צוק ופחת תהווה חאם קוראים את על המשמר... כל בל וכל

האם רק בחולון היתה פעם הזו האם יתר המעברות בארץ היו מוכות יותר, נוחות ומתודות?

תמאח על חולו שהיא נענתה בשעתו לצדדו העליה והכניסו להםם בתוכה אחת מפעליהם שנקללה ורשת אחת עד עצם היום הזה בשכונת העוני. לצדדו ולשכונתו רדכי ציון אכלתו פסק העליה ודעת ירדו. אלא בנת שישו רדכי ולי העליה לישראל מברית-האמונה ואי משאר-הפליש'ה בארצות-יהודה אלא בארץ נאמר להםם שישו רדכי ציון אכלתו פסק העליה בתוכו העני (מכרסו) מפורשות וטובות יותו, לאור הפסוק שרשנו ובריתנו יתנו השנים האחרונות: אלא ירדכי ציון אכלתו פסק העליה ורשת אחת עד עצם היום הזה בשכונת העוני. למרות הצרות והכניסו להםם בתוכה אחת מפעליהם שנקללה ורשת אחת עד עצם היום הזה בשכונת העוני.

[illegible][illegible]

Page 2 of 2

קולנוע דני ורמ

דלות החומר

שלושה רווקים ותינוק בקולנוע
דיזינגוף ורמברג אל החופש
בקולנוע ביהודה בתליאבי

יבאר אדם יבאר על סרט של קולין סר, שלושה רווקים ותינוק (למעשה מורכב מתינוק, בעד ששם הסרט במקור הוא שלושה גברים וערסור), הסרט בכד עשה את שלו. הסרט שבר את כל שאי הקופה בצורת כשנה האחרונה והצליח לגבור על כל הסרטים הגדולים שמעבר לים בולל ראשון. שלושה רווקים ותינוק, כמו כן הסרט זכה לזכות פרסי מבוכים, כינויים שלוש סרטי סר (המקבילה הצרפתית לאוסקר) עבר הסרט, עבר תסריט של סר ושחקן המשנה, מישל בונלה, הסרט גם היה מעמדה של דפנה לזכות במסד לסרט בסקס האסטרטגי האחרון.

התענה צרפתי וז שותפה בחקצוב של פרסות, היא בסר הכל קופרה חברה באותו, שארם, דפני סרסרס, שלושה רווקים משכנים, סר, מישל וואק חולקים כינויים לרדה פרוצורית ודחיקים. האחד איש פרסות, הנדו ציר קמיקס והשלישי יויל שלושה רווקים שסלבר עברתם השופט לים נון ולתענוגות החיים. קבוע לעצמם כל ברז, נשים שיבואו בצל קורחם לא יכלו בריה יתר סליה אחר. את הסרט הטוב ספרה חבילה שמנתח על סר ביהם, כחבילה — תובקת חמורה וצוחנית. ונקמה של אחר הצרפתית, לאחר שכללה לילה אחר עם דאק הייל. הנדעה נוסעת לאחריה וחלטה להחרי את סלאתה הטיפול בבת הרבה לאב שאינו ידע כלל על אבנתו. דאק לא בבית, הוא כאות מטיסוריו

נזן וייט ברכבת אל החופש

הסמוכות לסרס, הרחוק, כך שהטיפול נוסל על בתיםים הא' אמנות של מישל וייט, להסכות מצטרף גם קסריה של טעויות: החיזוק נחטפת בטעות לחבילה הא' אמנות, מסתובבים לא היה להגיע לאחרי ריה, השמרסם הלא' אמנות מסתובבים לא רק בטיפול בלאטרה אלא גם בעת ועונה אחת עם אנשי העולם התחתון הצגי חוק המופשם את הסס.

הדפסים

תערוכות דורית קדר

תערוכה חשובה במזרחי ישראל: 100 יצירות מומת על נייר, מאוסף המלקה לרישומים והדפסים במזרחי. הצגיה במצגים הא' קשה, עקב תערך קו אצורת ברז, נכראת שהיצירות חולקו עלים אצורת אך גם כן הקפידות עלולת לכלול את הצופה, תערוכה המרבבת מציאות נלאת כמו וז, חייבת להיות ערובה ומבנה, קלר לרן שוב לרן סרסרני מיל אווילר דרן ובקצרה קיט. האסטרטגי מהמא העשירי, קוה קלברין וברלן והדפסים, את סל האנושות, חסרתים עם אורל מן מגל הדקדוקטי, האוסטמי היסה וחסרתה.

תערוכה כזו חייבת להיות מלווה בהסברים על תפיסת היישוב עלים האצורת והקפידות חשונות מן נון בעיני קלר לרן ואיזו זה מתקשר לראית הון הרוקוקואי סה המשחק בין האקספרסיוניזם והרמנים לאמנים הידי'ש'אליים ממצא גרנג, כן אנה מפר וקראצור מה טיבה של תכונות באימפרסיוניזם, כמו וז של מיי קסט, וכחמית של סהא העשירי וכיכר שנה תפיסתם האנוטאטיכית'סכילוגית של מרסם לואיס או קסמן מולוק וכחמית העצבנות האנוטאטיכית שלהם, מרדריה האוסטאטיכית והחומת של לואיז נבלמן, המתקשרת

מספר הנוצות משייכות לאידיאליזם, אך גם כן התפור היצירות הנוצות כולל, ידושלי של סרסרני ווארדיר לרן הא' אדילית, דנסית, אקונית, אופה בסטילים קישוטים וצמחית — כאבנים מוכות, לעומתם מל מוינברג בא עם מטיארה סאלאם' סדית, שבה שידר מבוכת של אצורה ומלאכים הרסם למקונת, עקבת אחר הבמז לרסם הון והוסס — הלא הוא סקורס וסופס.

ואוסף הישאלי מצוין כולל, אונן השימוש ברית על גוני ובכיר הדיק ביצר צורת של יוסף היישר, הריכוז שבאצורות הרונית של קספרסן, התכונות המגנית למיפוי אכל אריכא או הוריקה הקלה והומית המרחת והפעלת של אביבה אורי, ולבמק, ובה לאורן א' ברז ספקין (וילס מרדכי מנסק) הסגטין ממחוקק, ואת קו, מרדריה ודיגשים פאור של אשך היישוב הרפתי מהמא ה', מרדריה קלאה.

דפני סרסרס, שלושה רווקים ותינוק

מיוואן תליאכ, לעסות'ואת יאז עם תערוכה לא גדולה בסיוחה, אולע עשירי ויסט הרסם מרסרן הרסם, האולס חסולק עשירי באמצעות מיהא ארית והתקנינות חבילת כן חר העולל הטיס'רופטיכית והדשני לרן חר הקידר, המטיס'רופטיכית ה'צילוני'ציה המוחת אל סכל קימז, הדפס'ש של קלישון מטיס'רופטיכית הצבענות, השמחות, המהיקות והחינויות המצניעות על חלום אדילית והסטרולית לרית, לאיז אריפסון נותח אחר הייזיקי והטיסיות המוכות באמצעות חדרה לאימפרסיוניזם המופיע ברזם כסם, חורר ויוצא מרסר מרית באוסטמי מלחמה, יאז שו את הסרסר והאימפרסיוניזם הענינים לאיוו הדינוי כינויים.

גליס שרסרס עוכבת עם הדיס רש' צילום על נייר עשוי משיח הטינגן, השחקניות ועינית הופסיל משונת'חור'ת נלחת נייר על נייר חצירון הופסיל, כמו גם המסגור חולק מרמנים על מסרת, אנטה, הנד, סרסרס.

הבמאית קולין סר, שבעבר רבקה בה תרמית מפיעטסת מתערת הפעם ממסרם מפיעטסת, לטובת פאסה פשונת המיערת לבל המשפחה, הטיטאציה הבסיסית מחפתת לט הצפיות המצבים הקומיים בנויים על גמלוגיותם של הנוכח החייבים להתמודד עם צדיה של החיזוקת ללא כל ידע מוקדם בנושא, למרות חינו של הסרסר וחכיותם של שלוש שחקני הולאן ויר, אדרה ורסלייה ומישל בונלה, אין בסטאציה הבסיסית רי חומר לסרט עיללה אורז, המצב הסרסר נמנחה ע' קצה גבול האפשרות וגם חיובה חסר השיגים של מי שמונחה מרבו העניינים אינו מצליח למלא את החסר.

מה נותר מן התסריט של קורסאה

הדעיו המקורי לסרט, רכבת אל החופש' היה של אקרה קורסאה הנדל, סרט שהתערך לצלם ער כשנות הששים בארז'ה, התסריט המקורי התגלגל איכשו לרד ובמא הון אנרי קונצ'לונסקי, שמכיים כן את סרטו השני, עבר המפקס מנס גול וירס גלובוס, באמצעות סרסר וז קוה בעלי תנח קנו' לשנות את חרמיתסן אותו תקות סרסר וז קוה בעלי תנח של קונצ'לונסקי, מאבחה של מרד' וטוליס ערין בסרטיכמו בטורד לאבחה' של ברט אלטמן או, אולת' של מרסר ופלי, שבווראי יוצג בקרוב.

העלילה פשוטה וחרמית, שני אסירים נמלסים מביתקלל שמור הטיב הנמצא באלסקה, האחר חכיב האסירים, אסר עולס מסוב, מאי (נזן וייט) והשני צעיר מרסר ונמדד באק לויס ורובסס, השניים עולים על ארבעה קטרים ורדדים הקשרים וז לוח, שנהגם לקה בשכר, חתילה הם אינם יודעים שהם מצויים על רכבת ללא נהג, אורכר הם נתקלים בשדה רבקה ומרדריה מועלת רבבת הנגלה להם את האמת, מפקד הבילא האסירים, ראון, מתנגן ציר על אסיריו הנמלסים, והבכעת כורר הקרה האלקטרוני המתוכנת שוכרים את הראש כיצד לצוד את הנכחן השעט למרסר אסר נגד.

אל ברז מה גורר מהמקום של קורסאה כל גיסון לחניק לסרט פידורסם פולטיים (ערכות מושלכות, בריה אל החופש) או משמעות נוצרית (חטא ועונש, הקרבה) רק גירל את מרת גיחוב שהיא רבה בלא הכי בגלל הדיאלוגים הגלתיאניים אסיליכר המנידריסטי המונס ער להחריד על גז' וייט, ששו מלא שניינים וחלכות ואל אריק רוברט שהדינוי מוורר לא ברז כדל התגלגל הצמר למרעמויות לסרסר אוסקר והשנה מה ששנר הוא המעטת החיצונית, השמכות והמרישה מר, העלילים המרדריים של הרכבת החרדת כשכל של אן עם העשירה הקצבית של הנד' ריז'רסון, אבל אלה אינם מצליח את רלחו של החומר.

דפים לספרות

חווית הפליאה שורשה באמון, חווית האבסורד נעוצה בכפידה, בהעדד האמון, הראשונה מניחה את אפשרות הויווג של הישות עם המשמעות, של עוצמת החיים עם התבונה, ואילו האחרונה יסורה בכפידה באפשרות זו, שאינה סבירה מבחינת התגיון וגם אינה יכולה להתקיים על-פי נסיונות חיינו. בדורות של משבר, שבהם נתערערו מסורות של האמונה בסדרו של העולם, של סדר הטבע והיקום כולו ושל הסדרים ההיסטוריים, מעשי אדם ועמים, כשהמון סתירות וניגודים קודעים את מסכת המערכות, שהחזקו קבועות ועומדות, מתפשטת חווית ההבלות והבלימה, במשמע של ניתוק היחסים בין הדברים, המעשים והמאורעות, לבין הצדקיהן המחייבים.

אפרים שמואלי
מליאה וחשיבה בעולם מדעי טכנולוגי

המנה מרסר תערוכה אדורד מונק שנמנחה השבוע במזרחי תליאבי

„משהו גדול, משהו חדש“

בנקו אדר

לחוג רעיוני ולפתח בסרם על הצפרות לאילר או אפילו לרגנה, אי יאד רחא כל, כל ההצעות שכן, כדברי קלע, היה ארם של יורק לנסטר, כישלון שד הקטאי של „המשפך המרכזי“ בירושלים, שהמתיים בהינתנם של שני יודיים מן הקהל וחד כר רחם בטעות של שני צעירים יודיים ערדרי כישל ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

בנ-ציון אדר

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

עד אפיליכרן מנארה מפרסם האחרונים, שום והוכים בסרסר, כיצד חולת ומתרחק מבכנת'חונק הבריטית סכר צוארד של יאד, אשר מטיש את צוארד מתוך השלמה שיש כן אפילו מרה של חרות, האיש שראה את עצמו כממלל „המפכה העברית“ ונס מרסר ואנשי יאד, שכונו בשנות „גיס מרסר“ ו„השודים“ הסכו גם לבגופית ודחיים.

הכרזת אל

